

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octomvire-Decemvire al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Septemvire 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ea să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 7/19 Septemvire 1884.

Di-i mamă gușată, să nu-ți dăie ea.

Numărul 7 joacă rol însemnat în biserică. În tîmplarea de multe ori aduce cu sine ca omului să i se întîmple vre-un lucru neplăcut, care se steie în legătură cu numărul 7. Aceasta apoi nasee în om credința deșertă, că numărul 7 e legat cu nenorocirea.

Dacă aș fi aplecat a crede în credințe deșerte, ușor aș putea presupune că numărul 7 este cauza, din care dl protopop Simeon Popescu a pășit cu atîta furie asupra mea.

Voiu fi obiectiv și me voi clarifica odată pentru totdeauna.

Sub titlul „Uniformitatea în biserică“ în șapte numeri ai ziarului nostru am atins unele neajunsuri, de cari suferă biserică noastră. Am vorbit după cunoștințele mele, am scris obiectiv, căci eu am avut în vedere numai și numai binele bisericii.

În numărul 98 al ziarului nostru am reflectat și la proiectatele reuniuni preoțesci, pre cari voiesce domnul protopop Simeon Popescu se le introducă în biserică noastră.

Am crezut că e necesar se vorbească și de aceste proiectate reuniuni, căci ele tare lovesc în uniformitatea bisericii noastre. Preste acest motiv multe au mai conlucrat la îndemnul, de a vorbi și eu la acest obiect.

Mai întîiu eu în biserică noastră nu recunosc infalibilitate nici chiar la domnul protopop Simeon Popescu.

Natura iuridică a acestor proiectate nouă organisme în corpul bisericii noastre așa de puțin a fost considerată de către părintele lor, încât pre mine m'au luat groaza vedînd abisul în care cădem.

Se poate că eu sum greșit; se poate că deși nu sum cu totul greșit, dar ved lucrurile în colori prea posomorite; în fine se poate că am adevărul și dreptatea pre partea mea.

Așa am zis atunci, așa zic și acuma. Am scris prin urmare în credința, că la noi mai este încă posibilă o discuțiune ziaristică în mod onest, și aceasta din considerare către publicul cetitoriu, care judecă când cetește ziare.

Aveam însă cunoștință despre antecedente cu privire la aceste reuniuni preoțesci. Mi era în proaspătă memorie supremul grad de animositățe, la care au fost degenerat acest obiect în discușiunea de astă toamnă tocmai în acest ziar.

Din respect la aceste antecedente mi am asigurat reserva, că la cazul probabil, că domnul protopresbiter Simeon Popescu se va pune pe personalități și invective, eu nu voi sta cu dînsul la vorbă.

Vine domnul Popescu la ziarul „Tribuna“ și în numărul 109 din 28 August a. c. publică o serie de mistificări și denunțațiuni.

Fără a reproduce citatul articol din „Telegraful Român“ după cum ar cere însemnătatea obiectului și onestitatea în luptă ziaristică pentru principii, Domnia Sa ia unele locuri isolate din acel articol, le reproduce fără de nici o legătură internă, apoi face concludiunea că „Telegraful Român“ denunță guvernului preoțiimea ortodocșă română din arhidieceză. Conjură deci pe toți preoții să se ferească de „Telegraful Român“, căci el în denunțațiuni a întrecut și pe „Pester Lloyd.“ În fine inchieie cu esclamațiunea: „Hic niger est, hunc tu romane caveto“!

Aceste mistificațiuni și denunțațiuni se fac sub firma mai multor preoți din tract.

Ziarul „Tribuna“ publică denunțațiunile domnului Popescu, și fără a declara că e sau nu solidar cu cele scrise, promise că va reveni asupra lucrului.

Astfel fără nici o sfilă s'au publicat în ziarul „Tribuna“ cele mai necruțătoare insulte la adresa „Telegrafului Român.“

Spre informarea esactă a publicului cetitoriu și restabilirea adevărului plesnit fără cruțare în față, încă la 28 August a. c. adecă în ziua datei numărului din „Tribuna“, în care a eșit scrisoarea domnului Popescu, am adresat o scrisoare domnului director al ziarului „Tribuna“ Ioan Slavici, în care l'am rugat se binevoiască a reproduce întreg articolul din Nrul 98 al ziarului „Telegraful Român“, ca publicul „Tribunei“ se judece în cunoștință de cauză.

Puteam ușor să nu o fac aceasta, căci eu ca redactor al „Telegrafului Român“ me puteam apăra în ziarul redactat de mine. Am preferit însă a scrie domnului Slavici:

1. Pentru că domnia Sa a venit la Sibiu ca om cu bună reputațiune, și credeam că luptă cu arme oneste, și numai pentru adevăr și dreptate.

2. Simțul de dreptate și integritatea caracterului publicului cetitoriu pretinde să se audă și partea atacată, ca el se poată judeca în cunoștință de cauză.

3. Este us, ca omul să se apere acolo, unde a fost atacat.

4. Oamenii cari luptă pentru adevăr și dreptate nu se feresc de părerile altora, ci și apără în față acestora pe ale lor proprii cu arme oneste.

5. Ne fiind angajat dl Slavici personal în această afacere, credeam că Domnia Sa încă va afla cu cale ca publicul „Tribunei“ se aibă informațiuni imparțiale.

Directorul ziarului „Tribuna“ dl Ioan Slavici se vede, că are alte părerii; pentru aceea a aflat cu cale a lăsa pe publicul cetitoriu cu mistificările date de dl protopop Popescu.

Această purcedere a Domniei Sale poate să-i fie spre scădere, și să-i strice reputațiunea de până acuma, lucrul însă prin ea nici n'a căștigat, nici n'a pierdut din actualitatea sa.

La meritul lucrului nu am nimica de zis. Publicul român mai cetească încă odată articolul „Uniformitatea în biserică“ din numărul 98 al „Telegrafului Român“, ca se vadă ce am zis eu.

Ce zice însă domnul Popescu!

Ca introducere între altele scrie:

Pe când în trecut, preotul împreună cu poporul umilit și apăsat, luptau și se jertfiau unul pentru altul, cunoșcîndu-și ambii pe străinul, vrășmașul comun; ađi în contul ușurării acestei lupte răsar dușmani noi ai preotului și bisericii, vipere, cari se nutresc la noi în mijlocul nostru, cari însă în hatărul intereselor lor ce urmăresc, urmează lupta în ascuns, pentru ca ea să devină cu atît mai primejdioasă pentru bunăstarea și înaintarea preotului și a bisericii.

Ca preoți la sate, ocupați în zilele de acum cu lucrul câmpului, puțin timp ne mai prisosesc pentru cetirea de ziare, cari de altmîntea în toate părțile mai împart lumină, numai pentru noi nu dispun de nici o rază.

Unicul ziar, carele pretinde a avé nimb bisericesc la noi, și în care am fost dedați a ne întîlni din când în când cu reflecșiuni la interesele chemării noastre preoțesci, este „Telegraful Român.“

Care ne poate fi însă durerea, când și acest organ pretins bisericesc, susținut în partea cea mai însemnată de preoțiime, se suflcă contra noastră, amenințându-ne în coloanele sale chiar cu procurorul de stat.

Uimiți de această tristă aparițiune, ne-am pus pentru un moment întrebarea, dacă acest ziar pretins bisericesc, își primesce haina sa în tipografia arhidiecezanală, situată în fața reședinței noastre archiepiscopesci.

După aceste binevoitoare considerațiuni cu privire la meritul lucrului din articolul „Tel. Rom.“ citează următoarele:

„Ca reuniune (preoțească), se zice în citatul articol, ea stă sub o supraveghere. Chemarea acestei reuniuni nu va fi tractarea de lucruri bisericesci avem destule corporațiuni și în stadiul de astăzi al dezvoltării noastre încă prea multe. (Sic!)

„Se va ocupa deci cu alte lucruri și aici e chemat statul să facă pe agentul.“

Atîta citează din articolul „Tel. Rom.“ și la această citațiune face următoarele reflecșiuni:

Dar bine! nu-i e milă bărbatului de inimă al bisericii noastre a denunța în chipul acesta preoțiimea? Nu s'a temut că această preoțiime totuși nu va răbda ca să fie întrebuițată ca cuie de scară pentru înălțarea d-sale? ci se va sili a desbrăca pe lup de pielea mielului ca să l cunoască și alții și să se ferească de el. Statutele reuniunii noastre s'au publicat în „Tel. Rom.“; acolo în §. 26 se eschide ori ce obiect s'au discușiune de natură politică; ear în §. 2 se arată sfera de activitate curat culturală bisericăscă a reuniunii sub supravegherea consistoriului.

Omul de inimă al bisericii noastre însă denunță: „Chemarea acestei reuniuni nu va fi tractarea de lucruri bisericesci și nici va pute fi aceasta... se va ocupa deci cu alte lucruri, și aici e chemat statul să intervină și să facă pe agentul.

Ecce homo chemat a vorbi despre uniformitatea în biserică.

Decât „bărbatul de inimă al bisericii noastre“ are statul cu mult mai ageri denunțați, bunăoară ca cel din „Pester Lloyd“ din earna anului trecut, care și el a denunțat, dar cel puțin într'un chip mai ferit de blamul general.

Ce e drept, omul de inimă al bisericii noastre și-a dat și dînsul toată silința a imita ca ucenic pe măiestrul dela „Pester Lloyd“ spunîndu-ne că: „Pentru lucrările bisericesci avem destule corporațiuni și în stadiul de ađi al dezvoltării noastre încă prea multe“; ear mai încolo cearcă a infiltra manifestațiuni politice și în sinoadele protopopesci din Seliște și Merceurea.

Cu cea dintîiu ar mai merge, căci e un slab reasumat al denunțantului din „Pester Lloyd“ și cu filosofia aceasta mai poate parada; dar cu manifestațiunile politice ale sinoadelor din Seliște și Merceurea, credem că-i va merge bărbatului de inimă earăși cam breaz, căci șefii acelor tracte vor sci desavua pe denunțant, dovedindu-i, că și aici norocul i-a întors dosul.

De altmîntea poate că este bărbatul de inimă al bisericii noastre încă la începutul carierei sale în astă materie; și atunci e sensabil. Dacă însă ar dori să continue pe calea aceasta noi i-am da sfatul să-și aducă aminte că și cu denunțațiuni: *non omnium est datum adire Corinthum.*

Reputațiunea și demnitatea noastră de preoți reclamând ca atacurile îndreptate cu rea credință asupra-ne să le respingem pe calea, pe care ne-au venit, încredințați fiind că vorbim și în numele tuturor acelor colegi ai nostri, căroră încă nu le-au venit la cunoștință atacurile aceste, — vă rugăm, dle redactor, a primi din parte-ne următoarea:

Declarațiune:

Afirmațiunea susținută în Nr. 98 al ziarului „Telegraful Român“ din anul curent, că preoțiimea gr. or. din tractul Sibiului ar fi fost provocată din partea dlui Protopresbiter tractual a se constitui în reuniune, o declarăm de neadevărată eșită din peana unui om de rea credință;

Respingem mai departe cu indignațiune insinuațiunea că în reuniunea noastră preoțească ne-am ocupa cu lucruri pentru cari ar fi de lipsă intervenirea agentului statului; ear încă pentru „Telegraful Român“ care primesce în co-

loanele sale astfel de invective asupra preoției dăcem tuturor fraților noștri de o chemare: „Hic niger est, hunc tu Romane caveto.“ „Mai mulți preoți din tract.“

Publicul cetitoriu va compara textul din „Telegraful Român“ cu cele date de „Tribuna“ și și va formula păreri. Eu n'am nimica de spus.

Puține încă și termin. Preoția din tractul Sibiului nici habar n'a avut de formarea reuniunilor preoțesci. Fostul protopop, domnul profesor seminarial Ioan Popescu, și domnul asesor consistorial Moise Lazar trăiesc încă și pot mărturisii.

Preoția din tractul Sibiului nici nu visează de forma cum a voit domnul protopop Popescu să înființeze proiectatele reuniuni, și de anteactele până la prima ședință a reuniunii în spe.

Preoția din tractul Sibiului nici habar n'are că va scrie domnul protopop în numele ei; și ea nu va lua responsabilitatea pentru cele scrise.

Preoția din tractul Sibiului știe că „Telegraful Român“ este organul arhidiecesei, și că în capul arhidiecesei avem pe arhiepiscopul nostru, și ea în castitatea inimii sale nu va dice că arhiepiscopul este viperă, sau doară chiar „Hic niger...“ de care ea trebuie să se pădească și se fugă.

În fine preoția din tractul Sibiului va dori din inimă ca ea se fie cruțată, să nu fie espusă la astfel de lucruri, despre care ea în curățenia inimii sale nici nu visează.

Atâta deocamdată și mai multe nu. Când va veni timpul ne vom chiarifica și cu scopul și tendințele urmărite de „Mai mulți preoți din tract.“

Mateiu Voileanu.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Adunarea generală a învățătorilor din districtul Deva.

Încă de timpuriu s'a circulat din partea Prea Vener. consistor. timpul ținerii ședințelor generali, adecă 25—30 August st. v.

Sosind ziua de 25 August sau 6 Septembrie învățătorii se adunau încetător.

După ameați dl. președinte al reuniunii Ioan Papiu ppop. tract. Deva se prezentă în biserică cea frumoasă și spațioasă împreună cu dl. comisar consistorial Nicolae Sanzian. Ședința s'a deschis prin o vorbire însuflețitoare din partea președintelui, urmând apoi citirea unor rescripte consistoriale și esmiterea comisiunilor, astfel s'a terminat cu cele formali.

Înceind să anunțe ședința următoare pe Duminică în 26/8 v. la 11 oare.

În program era pus cu multă precauțiune citirea disertațiunii: „Chemarea și datorințele învățătorului român față de popor.“

Indată după finitul serviciului divin ședința se deschisă în prezența multor inteligenți precum dd: Georgiu Secula, adv., I. Pop, perceptor, Ioan Lazariu, profesor prep., I. Simionas, asesor orf. A. Nicoară cand. de adv., Dragits, Hosszu, adv., Georg. Nicoară, preot și alți mulți apoi urmă citirea disertațiunii menționate prin autorul său domnul Nicolae Sanzian învățător dirig. în Hațeg.

Constat cu mare plăcere că dl. disertant la alegerea și compunerea temei menționate a umplut un gol în literatura didactică.

DSa este la culmea chemării sale și merită tot respectul.

Cuprinsul acelei disertațiuni am dori ca se-l știe fie-care învățător popular; spre acest scop propun ca în legătură cu cea din anul trecut dl. disertant se binevoiască a o scoate publicității.

După finirea disertațiunii și după gratulare dlui disertant ședința se încheie și se anunță următoarea pe 27/8 la 9 oare dimineața.

În aceasta și obiectul principal ordonat din partea Prea Vener. Consistor a fost cetitul și scrisul în școala populară, adecă metoda scriptologiei.

Acesta s'a tractat chiar dela început de când intră băiatul ca începător în școală până la tractarea bucăților de citire și a poeziilor.

Tractarea teoretică și practică a acesteia a fost concrețită dlui esmis consistorial.

În 27 August dela 9—12 a explicat întreaga teoria scriptologiei, dela 3—5 p. m. a ținut din cele teoretice lecțiuni practice: despre ținerea tablitei, șederea la scris, tragerea liniilor etc., dela 5—6 a întrebat dintre cei mai debili spre a se convinge despre atențiune și însușirea celor propuse cu coregere reciprocă.

În 28 dela 9—10 Toma Neamț a descompus citirea. După dispunerea esmisului consistorial dela 11—11¹/₂ oare dl. comisar cons. au predat cum trebuie propuse literile arătând și dezvoltând o metodă deamă de imitare, a propus mai multe sonuri

apoi tot pre basa acestei prelegeri întrebă pre cei mai slabi. În fine dl. George Reitescu încă a dezvoltat sunetul „s“ pre basa prelegerii propuse.

După ameați dl. prelector au predat practice predarea unei bucăți de citire. Prelegerea a fost foarte interesantă împreună cu toate recerințele instrucțiunii moderne.

Pe basa acesteia se tractează și poeziile.

După examinare și coregerea reciprocă, propunerile practice din partea domnului comisar cons. s'au terminat.

Prin punerea obiectului acestuia spre pertractare și prin esmiterea dlui Nicolae Sanzian prea Vener. Consis. Arch. a făcut cel mai mare serviciu cauzei școlare din districtul Deva.

S'a profitat foarte mult din frumoasele prelegeri practice, din cari s'a constatat că dl. Sanzian în comparațiune cu zelul, devotamentul și capacitatea sa ocupă un post foarte mic.

Fericită e însă tinerețea ce se adapă de știință prin metoda-i măestrosă și sigur progresătoare.

E tiner încă, începutul l'a făcut, calea s'o urmează cu abnegare și cu diligență încordată, neîntrerupt se își țină calea, căci viitorul glorios i se apropie.

Inspectorul regesc școlar încă a vizitat adunarea.

În 29 dela 8—10 a ținut dl. Augustin Nicoară o prelegere practică din pomăria. Prelegerea a avut efectul dorit fiind ținută în o grădină de pomăria.

Învățătorii au primit instrucțiunea cu cea mai mare plăcere, entuziasmați prin prelegerea și cuvintele dlui instructor au devenit simpatici cuvintelor și prelegerii domnului A. Nicoară.

După finirea prelegerii comis. consis. dl. Nicolae Sanzian în numele tuturor învățătorilor au mulțumit dlui propunător în termeni și expresiuni dulci și amabile ca unuia care împreună cu toții concuclură la opera fericitei poporului român.

De aci cu toții ne-am întors la biserică.

După finitul serviciului divin deschidându-se ședința s'a ascultat raportul comisiunii etc., după a căror finire președintele prin un discurs bine simțit încheie sesiunile anului curinte, mulțumind esmisului consistorial pentru diligența și osteneala dată la predarea metodei scriptologiei moderne, l' incurajază că ostenelele i se rebonifică prin renumele-i respectuos, ce se lătește mereu la clasele inteligenței și la poporul nostru.

Adunarea sau ședințele au fost cercetate de vre-o 40—50 de învățători confesionali.

Astfel s'a terminat în 29/8 la 1 oară p. m. ședințele adunării generale ale învățătorilor din districtul Deva.

La revedere pe anul viitor în Hunedoara.

Deva, 1 Septembrie v. 1884. Munteanul.

Verșeț în 25 August 1884. Domnule Redactor! Vă rog a me scusa dacă abia astăzi viu a ve face un mic raport despre festivitatea memoriei de 100 ani dela sfințirea bisericii rom. gr. or. din Oravița mont., cauza întârzierii au fost căci eu așteptam că doară vre-o persoană mai competentă în cauză, se facă aceasta; vădând însă că nimeni nu află de demn a o face, me voiui silii eu a o descrie pe cât mi vor permite puterile și me va ajuta memoria.

Vădând publicându-se atâtea invitări din partea comitetului parochial din Oravița, creșdând a vedea ceva grandios, această curiozitate m'au atras și pe mine acolo și fiindcă numai odată am vădut în viața mea o atare festivitate, încă din presara Stei Adormiri m'am aflat în Oravița ca se asist dela început.

În presară după vecernia usuată, sau juoghia: un bou (semnul jertfei) și s'au pus să se frigă, dar aceasta jertfă nu s'au făcut după obiceiul vechiu al creștinilor noștri cari aduceau jertfe, ci cum s'au informat după sistemul unor creștini moderni, cărora le place a se mândri cu lucrul altuia. Comitetul influențat de unii membri au decis ca jertfa să se cumpere pe banii bisericii, și să se facă apel la credincioși să contribuie și ei, de aceștia însă nu s'au prea aflat pământ numai doi sau trei au lăruit câte ceva, ear biserică au ramas cu spese de vre-o 60—70 fl., dar se lasă cestiunea speselor în competența Venerab. Consistoriu, ear cauza jertfei este mai nimerită pentru o foaie sarcastă; și să trecem la ziua adormirii. În ziua adormirii (Stei Mariei) fiind și hrumul bisericii, din zori de ziua sau anunțat festivitatea prin salve de pive (trascuri) și creștinii evlavioși grăbiau cu mic cu mare la Sta biserică.

Serviciul divin s'au celebrat cu multă pompă de pârâinții protopresbiteri I. Popoviciu al Verșețului și A. Ghidiu al Oraviței cu asistența a doi preoți, după terminare, tinerul dar prea demn domn protopresbiter Ghidiu urcând în predicator, de acolo și după o introducere în adevăr clasică împărțită și de nițică filosofie, arătând și explicând cu motive și exemple neștrămutaveri însemnătatea și folosul creștinătății.

În predică oratorul au purces dela tema că: biserică este casa lui Dumnezeu și poarta cerului și astfel au des-

voltat-o încât în cele din urmă s'a vădut în modul cel mai evident, că biserică ca casa lui Dumnezeu au fost totodată și adevăratul asil, în care și-a conservat poporul român limba și naționalitatea și în special poporațiunea comunității Oravița, carea pe când nășuia să și facă biserică se afla între împregiurările cele mai critice. Dezvoltând astfel tema, a pășit apoi la istoricul zidirii și sfințirii bisericii ca partea ultimă a predicii.

Preste tot oratorul în predică s'a întrecut pe sine. În partea aceasta a predicii arată zelul celor 503 locuitori ai Oraviței mont. și viul lor interes pentru a-și zidi casa lui Dumnezeu, espune cum acești creștini începând dela 1773 petiționează de nenumărate ori la direcțiunea montană de atunci a Bănătuului, ba în cele din urmă chiar și la împăratul Iosif al II-lea; cum au fost ameții creștinii până la 1780 numai cu promisiuni goale ca astfelu permisiunea pentru zidire să se amâne și în modul acesta dușmanii seculari ai neamului românesc să și poată fărăi planurile lor infernale cu nimicirea religiei, limbei și naționalității. După multă trudă și muncă abia la 10 Maiu 1780, primesc înalta încuviințare de a-și zidi biserică după ce episcopul de atunci al Caransebeșului Vichentie Popovici a făcut însuși o reprezentare la locurile mai înalte arătând mijloacele și necesitatea de a-și zidi biserică în Oravița mont. Chiar așa era și pe la 1780 ca și în timpul de față, atunci cu greu putea să și zidească biserică pe banii proprii, astăzi e cu anevoc a-și zidi institute de cultură earăși pe banii proprii. O sută de ani s'a adăpostit poporațiunea Oraviței mont. sub boltele cele puternice ale bisericii, și creștinii de astăzi ai comunității, în 15 August au serbat munca și jertfa moșilor și strămoșilor lor.

Nimic nu au lăsat de dorit oratorul în predică sa. Fără a vătéma însă pe orator, eu în locul dsale a-și mai fi făcut și aceea precum însuși cuvintele oratorului mi dau ansă și anume: se fie făcut o paralelă între zelul creștinilor dela 1780 și între zelul celor de astăzi, între jertfele ce le-au adus atunci și ce le aduc astăzi și în fine cu cât s'a înmulțit poporațiunea de atunci și până astăzi, crescut'a sau scădută moralitatea. Eu a-și putea dice chiar din cuvintele predicii că oratorul au nutrit ideea aceasta, însă poate modestia dsale de o parte ear de alta rezultatul la care ajungea, nu era chiar favoritoriu pentru nepoții de astăzi; apoi streinii cei numeroși, cari s'au aflat în biserică în decursul întregii liturgii, aușind rezultatul s'ar fi bucurat sau scandalizat. Cu toate acestea eu o spuneam ca să se știe, se vadă semi-docii de astăzi unde a ajuns cu Oravița falnică de odinioară și unde mai pot ajunge cu neînțelegerile și cu încăpăținarea nemotivată.

Oratorul și de astădată au dat noue dovezi despre profunditatea sa, au fost admirat și lăudat nu numai de români dar chiar și de streinii, l-au lăudat și matadorii din comitetul parochial; dar una mi-a umplut inima de întristare, când adecă mi s'a spus că mai există și acum procesul alegerei de protopop și, că acei matadori cari astăzi îl laudă s'au s'au voiesc nici de paroch a-l recunoască, și pentru ce oare? după cum sum earăși informat, din invidie etc., nu știu dacă aceste informațiuni s'au pe deplin fundate, una însă stă adecă ceva trebuie să fie, căci o oare-care încordare am observat și eu din partea unora cari mai puțin pot avè scuse și motive, și aceasta ar trebui să dispară odată. Permițam frații Oravițeni ale spune, căci ar trebui să se pătrundă odată de acel adevăr că, până când noi ne certăm și invidiam între noi, streinul, inimicul nostru secular, după cum îl numesc prea drept oratorul, — profită tot mai mult a ne învrăjbi, ca astfel să ne mănăcăm și nimicim noi de noi. —

Ar mai trebui să ne pătrundem în fine și de acel adevăr, că noi astăzi prin vitrega oblăduire de sus dela potestatea lumească suntem mai mult ca ori când avisați la puterile noastre, la acel material care de seculi între cele mai inverșunate și vitregi împregiurări ne-au conservat limba și naționalitatea. Astăzi mai mult ca ori când trebuie să ne respectăm ele-ul și învățătorii, să ne desbrăcăm de toate pasiunile și interesele trecătoare și, să ne dăm mâna de adevărată armonie frățească cu toții ca astfel să ne putem apăra și conserva biserică și școala și prin ele limba și naționalitatea, atât de mult amenințată din toate părțile.

Mai ceva și am terminat. Jertfa: boul fript s'au împodobit cu flori și astfel s'au purtat pe stradă, lucru ne mai vădut nici unde până; acum, viu mai avea haz, dar mort a fost ceva cam scandalos. Mai bine era dacă onor. comitet în înțelepciunea sa dispunea și decidea altfel, bunăoară să se facă o fundațiune ca după un alt centinar nepoții de atunci și respective strănepoții se poată serbători duplu centinar și pentru nepoții de astăzi și atunci moșii viitorilor nepoți, d. e. pentru vre-o școală de fete, de care se simte mare necesitate în Oravița, sau și altă fundațiune și ea așa cred că se putea aduna o sumă frumoasă nu numai dela confrății noștri din Oravița, ci și dela alții, ceea ce nu s'a făcut se mai poate face. Am spus. Un participant.

Mulțumită publică.

Pentru loteria arangiată din partea „Reuniunii femeilor române“ au mai încurs următoarele obiecte: Dna Maria Roșca, 1 ținător de chei sculptat și brodat, dna Maria Crișan, 1 coriță de perete dlui

Victor Roșca, stud. med. 1 etager de pãrete sculptat; dna Iustina Olariu, 1 calimar; dna Maria Ștefãnescu, 1 necesaire; dna Silvia P. Barcianu 1 portebrosse brodat; dșoara Maria David 1 iconiță brodatã; dșoara Hareti Ionasiu 1 perinã de canapea brodatã; dna Helena Stanislavlevits 1 pãreche pantofi brodați dna Sofia nãscutã Bechnitz 1 covor de pat croșetat și brodat din lãnã; dna Alesandra Rusu n. de Șuluț, 1 service de cafea din argint; dna Ana Poruțiu n. Csucsi, 1 covor alb de masã croșetat; dnul Dr. Aurel de Sterca Șuluț toate opurile lui Schiller originale; dna Maria Borcea, 1 fațã de masã țesãturã țereneascã; dna Constanța Popp, 1 pãnzãturã brodatã pentru mesuțã, 1 servet brodat pentru tavã.

Pentru bunãvoința documentatã fațã cu aceastã Reuniune comitetul le exprimã mulțãmitã pe cele aceasta.

Varietãți.

* (Cas de moarte). În Cluș a reposat episcopul reformat **Nagy Péter**. Biserica reformatã din Ardeal a perdut în el un prelat demn.

* (Alegere de deputați pentru congresul național bisericesc). Pãnã acuma ne sunt cunoscute urmãtoarele alegeri:

Cercul Sibiu, deputat preotesc Preacuvioșia Sa Domnul Nicolau Popea, archimandrit și vicariu arhiepiscopesc ales cu unanimitate. Fãgãraș, Preacuvioșia Sa Domnul Dr. Ilarion Pușcariu, protosincol, asesor consistorial ales cu unanimitate. Deeș, Domnul Nicanor Frateșiu, protosincol, secretariu consistorial. Mediaș, Dnul Nicolau Cristea, protopresbiter, asesor consistorial. Brașov, Domnul protopop Ioan Petric ales cu unanimitate.

* (Intãrirea Bucureștilor). Diarele germane dau amãnunte mai noue asupra intãrirei Capitalei. Se vor ridica 36 forturi cuirasate mișcatoare. Dar se discutã încã asupra sistemului. Casele Grusau și Montgolfie au primit fiecare comanda unui fort cuirasat, și dupã rezultate guvernul se va rosti. Foile germane susțin sistemul Grusau care se aseamãnã cu sistemul ce se întrebuintãzã și la monitoare.

* (Postal). Cu 16 Septembrie începând s'a deschis oficiu de postã în comuna *Frata* comitatul Clușului și va sta în legãturã de toatã ziua cu oficiul de postã din Mociu.

Cercul de comunicație sunt comunele: Aranykut, Bérchies, Csetelke, Frata, și Soporul de câmpie. Va espeda epistole, asignațiuni pãnã la 200 fl. și alte lucruri de postã.*

Mersul.

Pleacã din Frata	12 oare a. m.		
Ajunge la Mociu	1 oarã	30 m.	d. a.
Pleacã din Mociu	2 "	30 "	" "
Ajunge la Frata	4 "	" "	" "

* Cu 16 Septembrie începând oficiul de postã din „Russ” pe linia feratã Pisci Pusta Calan, Hațeg și Petroșeni afarã de trenurile Nrii. 2311 și 2314 mai stã în legãturã și cu numerii 2312 și 2313.

Cea ce în interesul comunicațiunii se aduce la cunosoințã.

* (Însciințare). Subscrisul comitet aduce la cunosoința Onoratului public român, cum cã în Brașov se aflã pentru copii, cari voiesc a se aplica la meserii locuri vacante la mai mulți mãestri, precum: cismari, pãpucari, cojocari, covrigari, croitori, rotari, tauri, lãcãtari, șielari, mäsari și alți diferiți mãestri.

Condițiunile sânt: Copii sã fie de 13 — 15 ani, sã scie ceti și scrie, sã serveascã 4 ani ca învãțãcei, în acești 4 ani pãrinții sã le dea hainele de lipsã.

Pãrinții sau tutorii copiilor sã se adreseze la subscrisul comitet în Brașov.

Brașov în 30 August 1884.

Comitetul Asociațiunii pentru sprijinirea învãțãceilor și sodalilor romãni meseriași în Brașov.

Vasilie Sfetea, președ. Dr. Ioan Bozoceanu, secret.

* (Postal). Cu 21 Septembrie începând sã deschidã oficiu postal în comuna Sãnpaor (Kerelö Szt. Pál), și va sta în comunicațiune de toatã ziua cu trenurile numerii 1062 și 1065 de pe linia dintre Cucerdea și Maros-Vásárhely.

Cercul de comunicațiune sânt comunele: Beșeneu, Gilãu, Sãnpaor, Lãscud, Dilãu unguresc, Satul nou, Petea de Câmpie, Dileul romãnescu, Somostelnic (Futac) și Ugra.

Va espeda și primã epistole, asignațiuni postale pentru monarhie pãnã la 200 fl., externe pãnã la 75 fl. și alte lucruri ținãtoare de postã.

* (Academia Romãnã) din București a primit din partea comitetului format la Veneția în Italia sub presidența Dlui Dante din Serego Allighieri, un exemplar din Dicționarul dialectului venețian de Giuseppe Boerio în edițiune de lux și dedicat națiunii romãne ca semn de viuã simpatie din partea națiunii italiene.

* (Dela castelul Peleș). Reproducem dupã „Telegraphul” din București cuvântul rostit de M. S. Regele la Sinaia, cu ocaziunea serbãrii țilei de 30 August, la prãndul ce a avut loc:

„Astãzi sânt 7 ani cã tunul resunã înaintea „Plevnei și cã intãririle dela Grivița se aflau ca o „stavilã neînvinșã în fața noastrã; de 3 ori trupele „noastre încercãrã cu îndrãsnealã a le dobândi, vrãșmașul însã resista cu voinicie; cãmpul de luptã „era acoperit de morți și rãniți și batalionul 2 „vãnãtori pãrea a fi aproape sfãrãmat; în momentul acesta am venit în mijlocul ostașilor mei strigându-le: „Înainte copii la biruințã.” Ultima „nãvalã fu încercatã și seara vulturul român era „înfipt pe creasta redutei: batalionul 2 vãnãtori era „stãpãn al întieului steag turcesc. Astfel 30 August a devenit pentru armatã o ți mare și strălucitã; pentru voi, însã, vãnãtori, trebuie sã rãmãie „o ți scumpã și neuitatã, fiind-cã datoriți vitejilor „vostri frați cã steagul vostru sãntit prin scumpul „lor sãnge este împodobit cu „Steaua Romãniei.” „Urmași tradițiunilor batalionului dela 1877, spre „a fi totdeauna vrednici de aceastã înaltã distincțiune. Ridic acum acest pãhar în onoarea armatei „care, nu mã indoesc, va fi în ori ce împregiurare „la înaltãimea misiunii sale, precum și în amintirea „eroilor cãduți la Grivița.”

* (Teatru maghiar în Sibiu). Societatea teatrului maghiar sub direcțiunea lui Vãradi a sosit în Sibiu.

În 13 l. c. a dat în teatrul cel mare orașenesc antãia reprezentãțiune.

„*Bozoli Mártha*”, cea mai recentã piesã dramaticã a talentatului autor Csiky Gergely a deschis ciclul reprezentațiunilor.

Piesa este originalã și foarte bine lucratã, și este în stare a ținea publicul în încordatã atențiune.

Sã cunoasce, cã norocosul autor a studiat cu succes scrietorii francezi moderni și clasici.

Limba este frumoasã și plãcutã.

Singurãtii artisti sau produs cu toatã voința și sciința și aproape toți au secerat aplause dese și repetite.

Cercetarea a fost suficientã, însã nu și îndestulitoare, și imputarea cea mai mare cu drept i se cuvine publicului maghiar, care aici astãzi este numeros, însã n'a dat spriginirea trebuincioasã și cuvenitã.

Ce se așteptã apoi dela publicul, care nici a auđi nu pricepe limba maghiarã.

Însã cred, cã hãrnicia societãții cu timp va escita pãrtinirea cuvenitã a iubitorilor de artã pentru artã însãși.

Duminecã în 14 Sept. s'a dat „*A sátám leánya*”, comedie. Reprezentațiunea asemene a succes și a fost viu aplaudatã.

În interesul bine înțeles am sfãtului, ca pre așie sã se punã mãcar titlul piesei și în limba romãnã și cea germanã*).

Report.

* Diariul „Le Pays” aflã cã pictorul român dl Dimitrescu Mirea a fost însărcinat sã schițeze un proiect pentru decorarea tavanului salei Tronului, la palatul regal din București, reprezentând scene din istoria țerii.

* (Iubileu original). Țilele acestea la Munich un credincios al regelui Gambrinus (*Bierkönig*) a celebrat printr'un mare banchet ziua în care a beut al 100,000 pãhar de bere; erau 27 de ani 4 luni și 21 țile decãnd beuse cel dintãiu pãhar de bere. Pe toatã ziua câte 10 pãharã de bere! — Meritã iubileul.

* (O muscã mântuitoare de viațã). — În satul Solovjevka, guvernamentul Kiev, a fost scoasã din o apã afundã o fatã moartã. Fata numai da nici un semn de viațã. Densã a fost adusã la casa pãrinteascã și aședatã pe patul de moarte. A doua ți fiind ușa camerei mortuare deschisã, a intrat înlãuntru o muscã mare, și s'a pus pe nasul fetei moarte intrând dupã aceea în nas. Moarta tresãri deodatã și deschise ochii ridicându-se de pe așternut. Pãrinții fetei plãngeau acum de bucurie și toți cei preșenți nu se sciau îndestul mira de aceastã minune ne mai auđitã. Țerãni sânt acum de credințã, cã sufletul fetei inecate s'a întors în forma mușcei și a reintrat în corpul mort. În loc de pomanã s'a ținut un ospet vesel, la care au ho-

*) Se face, înse traducerea romãneascã e miserabilã de rea. Red.

tãrit cu toții, cã nu vor mai omori nici o muscã, de oare ce mușcele sânt purtãtoarele sufletului omenesc.

* (Un nou soi de sticlã). „Schweizerische Bauzeitung” anunțã cã dl Siemens, renumitul fabricant de sticlãrie a fabricat o calitate de sticlã de o duratã și soliditate ca și a tuciului. Principala calitate a noiei sticle consistã în ușurința sa; afarã de aceasta, ea nu sutere cãtuși de puțin de schimbãrile temperaturii. Casa Siemens crede cã poate fabrica cu noul ei produs candelabre, scãri, conducte de apã și de gaz etc. Prețul noiei sticle e mai mic cu 30% decãt prețul actual al tuciului.

* (Cholera). Eatã o anecdotã sinistrã comicã asupra ei:

În anul 1832 Francia a fost bântuitã de epidemia care în Maiu 1833 sã strãmutã la Havana. Mortalitatea se sui într'una din țile la mai multe sute de persoane; groaza era la culme; egoismul american și colonial sã arãtã în toatã goliciunea lui, stãpãni lãsau pe sclavii lor se moarã fãrã ajutor, rudele lãsau sã se înmormenteze rudele lor încã vii; mulți medici dãdurã semnalul de emigrațiune, cei cari rãmaserã tractau boala cu morfiu. Când bolnavii erau destul de adormiți îi îngropau...

Un negru care era al patrulea într'un sicriu, se trezește și aflã cã șede rãu. El bate, — nici un rãspuns. Împinge cu picioarele sale și capul îi ese afarã, și începe cu vizitiul urmãtorul dialog:

— Unde me duci?

— Ce, nu veți?

— Nu.

— La cimitir.

— Ce, am murit?

— Da; ai murit.

— Ești sigur?

— Da; find cã am în busunar biletul tãu de moarte.

Negrul sãri și fugi la stãpãnul seu, dar acesta nu putu suferi un asemenea scandal. Nenorociful fu deci pus de nou în car, și pe basa biletului mortuar fãrã milã îngropat....

* (Fericire.) Invitat Solon de Croesus s'a prezentat Croesus la primit cu pompã regeascã și ia arãtat toate scumpeturile sale; Solon însã din toate aceste se pãrea a nu face nimic. La întrebãt Croesus: Este cineva într'o fericire cu mine? Solon i rãspunde: Tellus athenianul e mai fericit, cãci deși sãrac a murit ca bun patriot și a lãsãt dupã sine copii bine crescuți. Dar dupã el pe cine cugeți a fi fericit? întrebã Croesus. Pe Biton și Cleobis, rãspunse Solon, cari au stimat pe Dđeu și pe mama lor, și amândoi într'o ți s'au mutat în ceriu. Dar pre mine nu me ții de fericit? întrebã Solon. Noi grecii pe acela îl considerãm de fericit, đise Solon, care din grația ceriului și sfãrșesc cu fericire viața; cãci viața omului, care stã înaintea sãgeților norocirei e nesigurã ca a viteazului care stã în reboiu! N'a avut Croesus urechi sã auđã, nu ia cređut lui Solon.

* (Bibliografic). În tipografia arhiepiscopala din Cernãuți a apãrut o carte de mare valoare pentru literatura noastrã bisericescã, „Manual de archeologie biblicã” acesta este opul dlui profesor dela universitatea din Cernãuți Isidor de Onciul.

Prețul pentru Austro Ungaria 6 fl. pentru Romãnã 15 franci.

L recomandãm atențiunii profesorilor nostri de teologie.

„*Beiu, Vodã, Domn*”, romanul dlui Teochar Alecsi a apãrut pãnã acuma în 4 fascicle.

Posta redacțiunii.

Domnului N. R. C. în B. Obiectul despre care ne scrii este eshauriat pãnã la mãduvã. Prin cele đise în numãrul 99 al diãrului nostru din parte-ne declarãm controversa de finalizatã.

Cãlãtoriului din Valea Almașului. Trist și dureros cã avem astfel de oameni, cari se discrediteazã pe sine și discrediteazã tagma, la care aparțin. Ți mulțãmim pentru încunosoințare. Autoritãțile au informațiuni detaiate, și s'au și luat pași necesari pentru pedepsirea celor oscedenți.

(Mijloc de curã.) Tuturor cãpi sufer de epilepsie, convulsione șgãrcinuri și de nervi le putem recomãnda un metod renumit în lumea întregã, recunoscut de cele mai înalte autoritãți medicinice, așã đicând minunatul metod de curã al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav sã se adreseze cu deplinã încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sãnãtatea, deși au desperat deja de a o mai reavã. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuințã liniștitã, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sânt relativ foarte efine. Tractament și prin corespondențã, dacã se va trimite istoricul detaiatã boalei. Trebuie sã mai observãm, cã dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai dupã ce se vor vedea rezultatele curei.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 18 Septembrie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.70	122.70
Renta de aur ung. de 4%	92.75	92.80
Renta ung. de hãrtie	88.15	88.10
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	95.25	95.50
Galbin	6.76	6.76
Napoleon	9.68	9.64
London (pe polița de trei luni)	121.70	121.85

Nr. 3335. Plen.

[876] 1-6

CONCURS

pentru stipendii și ajutoare din
fundațiunea Andronic.

Din fundațiunea Andronic
sunt de a se conferi pe anul 1885
următoarele stipendii și ajutoare:

a) una sută de stipendii și
ajutoare de câte 30 fl. pentru tineri,
cari au intențiunea de a se aplica ca
noviți la meserie și industrie,
apoi pentru învățacei aplicați deja
la meserie și industrie, și în fine pen-
tru învățacei, cari au devenit sodali
(calfe) în anul curent 1884;

b) unsprezece ajutoare și
anume: cinci câte de 100 fl., patru
câte de 150 fl. și două câte de 200 fl.
pentru sodali (calfe), cari sunt în
condițiunile recerute de a se face
măestri;

c) două stipendii de călătoria,
și anume: unul de 200 fl., ear
altul de 300 fl. pentru sodali (calfe),
cari voesc a călători afară din patriă,
pentru a se perfecționa în meseria
sau industria lor.

Toți cari voesc a concurge la
aceste stipendii și ajutoare trebuie să
dovedească:

a) prin atestat dela oficiul paro-
chial concernent, că sunt români greco-
orientali din Transilvania;

b) prin atestatul oficiului comu-
nal, starea averii proprii și a pă-
rinților;

c) prin atestatul oficiului paro-
chial, la care aparține concurentul sau
familia concurentului, dacă trăesc pă-
rinții, câți copii minoreni sunt, câți
din acestia umblă la școală?

În special tinerii, cari au in-
tențiunea de a se aplica ca noviți
la meserii și concurge la un stipendiu
câte de 30 fl., afară de recerințele
generale indicate mai sus trebuie să
mai întrunească următoarele condi-
țiuni:

1. Se nu fie mai tineri de cât de
12 ani;

2. Se fie absolvat cu succes bun
cel puțin școala elementară (atesta-
tele școlastice);

3. Se fie încheiat contract cu
măestrul conform §-lui 61 al legii
industriale (art. leg. XVII: 1884), ceea
ce se va dovedi prin așternerea con-
tractului.

Învățaceii aplicați deja la mă-
estrie sau industrie, cari concurge la
stipendiu câte de 30 fl., afară de re-
cerințele generali, trebuie să mai în-
trunească următoarele condițiuni:

1. Se fie angajați la vre-un mă-
estru cu contract, care să se alătore
la cerere.

2. Să aibă purtare bună dove-
dită cu atestat dela măestrii, la cari
au fost și sunt aplicați.

Sodalii, cari concurge laaju-
toriu anual câte de 30 fl., afară de
recerințele generale trebuie să întrunească următoarele condițiuni:

1. Să fie devenit în anul 1884
sodal (certificatul de sodal).

2. Să aibă atestat dela măestri
despre purtarea bună. Se producă și
alte documente recomandatoare; pre-
cum d. e. dacă sunt membri ai vre-
unei reuniuni de sodali (certificat dela
prezidentul reuniunii respective).

Sodalii, cari concurge laaju-
toriu câte de 100 fl., 150 fl. și 200 fl.,
pentru a se putea face măestri, au să întrunească afară de recerințele gene-
rale încă următoarele condițiuni:

1. Se fie declarați în regulă so-
dali (certificatul de sodal).

2. Să fie lucrat cel puțin 3 ani
ca sodali (certIFICATE dela măestri).

În cerere se arete anume: unde
voesc a se așeza ca măestri și ce
fel de mijloace bănesci mai au, ase-
menea să producă și alte documente

recomandatoare, pecum d. e. că sunt
membri ai vre-unei reuniuni de sodali
(certificat dela presidentul reuniunii
respective).

Sodalii, cari concurge la vre un
stipendiu de călătorie câte de 200 fl.
sau 300 fl., afară de recerințele gene-
rale, au se mai întrunească următoa-
rele condițiuni:

1. Se fie absolvat cel puțin 4
clase gimnasiale sau reale (atestare
de școală).

2. Să fie declarați în regulă so-
dali (certificatul de sodal).

3. Să fie lucrat cel puțin trei
ani ca sodal (certIFICATE dela măestri).
Concurenții la aceste stipendii
de călătorie au să arete în cererile
lor, în ce limbi știu vorbi și scrie, și
care este planul detaliat al călătoriei lor.

Dela toți concurenții de
ori ce categorii se recere, ca cererile
lor să fie scrise și subscrise cu mâna
lor proprie și adresate consistoriului
archidieceșan gr. or. din Sibiu, și se
între aici cel mult până la **1 De-
cemvrie a. e. stilul vechiu.**

Cereriile sosite după terminul de-
fipt și cele ce nu vor fi instruite pre-
cum se recere mai sus, nu se vor lua
în considerare.

Dat din ședința plenară a con-
sistoriului archidieceșan ținută în Si-
biu, 14 August, 1884.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Nr. 252

[877] 1-3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63
combinat cu §. 23 pct. 5 și a instrucțiu-
nei votate de sinodul archidieceșan la
13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 §. 7, prin
aceasta se publică concurs pentru în-
deplinirea postului vacant de proto-
presbiter în tractul Trei-scaunelor.

Fiitorul protopresbiter ca atare
va fi totodată și paroch în locul cen-
tral al tractului și anume în Seps-Sân-
Georgiu, care de presinte fiind ocupată,
fiitorul protopresbiter numai după deve-
nirea ei în vacanță va putea să o
ocupe.

Emolumentele împreunate cu acest
post protopresbiter sunt:

a) Venitele ordinari protopresbi-
terali, cari stau din ajutorul de stat
și din tacele, ce încurg pentru ședu-
lele de cununie, pentru visitarea co-
munelor tractuali, pentru procesele di-
vorțiale și pentru alte speciale func-
țiuni protopresbiterali.

b) Venitele ordinari ale parochiei
de a III-a clasă din Seps-Sân-Geor-
giu după devenirea ei în vacanță.

La postul acesta pot concurge
numai bărbați apti și binemeritați pe
terenul bisericesc și școlar, în special
acea, cari după o pregătire cel pu-
țin de 8 clase gimnasiale sau reali cu
testimoniu de maturitate, au terminat
studiile teologice la vre-unul din in-
stitutele metropoliei noastre și au sus-
ținut cu succes bun examenul rigoros
de calificățiune; sau cari, după pre-
gătirea de mai sus indicată, au termi-
nat studiile teologice la vre-un insti-
tut ortodox afară de metropolia no-
astră, dară apoi a depus examenul de
calificățiune înaintea comisiei esa-
minatoare a Consistoriului archidie-
cesan.

Pot însă concurge și fără testi-
moniu de calificățiune profesorii de
teologie și preoții chirotoniți înainte
de introducerea examenelor de cuali-
ficățiune, dacă în celelalte au cualifi-
cățiunea prescrisă mai sus.

În mod excepțional mai pot con-
curge și fără prescria calificățiune
gimnasiale acei administratori proto-
presbiterali, cari din privire la apli-
cabilitatea lor, la zelul și acuratețea ma-
nifestată în administrarea protopres-
biteratului vor avè dela Consistoriul

archidieceșan (plenary) specială îndrep-
tărire la acest concurs.

Cei ce voesc a concurge la acest
post au să așternă suplicele concu-
rsuali la Venerabilul Consistoriu archi-
diecesan în Sibiu în restimp de 30 zile
dela prima publicare a acestui concurs
în foaia „Telegraful Român“, alăturând
câte o tabelă de calificățiune, carea
să conțină date esacte și speciali în
următoarele rubrici: numele, caracte-
rul (rangul bisericesc) și locuința con-
curentului, anii etății (anul, luna și ziua
nascerei), studiile pregătitoare afară
de cele teologice (anul, locul și cate-
goria acelora); examen de maturitate,
doctorat ș. a., studiile pregătitoare teo-
logice (anul și locul acelora și esame-
nul de calificățiune); serviciile de până
acum pe terenul bisericesc și școlar
(timpul, locul și categoria acelora);
în fine cunoștința limbilor și alte re-
flecțiuni. Datele din această tabelă sunt
de a se întări cu documente, cari să
se accludă în original, precum: carte de
botez, testimonii școlastice și de ma-
tunitate, testimonii teologice și de cuali-
ficățiune, atestate de servicii biseri-
cesci și școlastice, eventualminte toate
altfel de recomandări.

Seps-Sân-Georgiu, 2 Iuliu 1884.

Comitetul protopresbiteral al
tractului Trei-Scaunelor.

președinte

Spiridon Dimian, Constantin Dimian,
adm. ppresbit. notar.

Nr. 190

[875] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învê-
tătoresci dela școalele gr. or. române
din comunele mai jos însemnate se
escrie concurs cu terminul până la 20
Septembrie a. e. st. v.

1. Brisnic, cu salariu anual
de 201 fl. v. a. și adevă: a) în bani
80 fl.; b) 80 măsuri de cucuruz în
boambe á 22 cupe computate după
calculul de mijloc cu 1 fl. 20; preste tot
96 fl.; c) 4 măsuri fasole á 2 fl. = 8 fl.;
d) folosirea grădinei școlare cu venit
anual de 17 fl., quartir liber și 5 stângini
□ de lemne pentru încălzirea școlai.

2. Săcămaș, cu salariu anual
de 153 fl. v. a. și adevă a) în bani
70 fl.; b) 50 măsuri de cucuruz com-
putate ca sub pt. 1 preste tot 60 fl.;
c) 4 măsuri fasole 8 fl.; d) folosirea
a două grădini cu venit anual de 15 fl.;
e) quartir liber și 8 stângini □ de lemne.

3. Cosești, cu salariu anual
de 150 fl. solvinđi în 4 rate 3 luna-
rie anticipative quartir liber și 8 stân-
gini □ de lemne.

4. Lăpușnic, cu salariu anual
de 150 fl. solvinđi în 4 rate 3 luna-
rie anticipative, quartir liber și 25 cară
de lemne.

5. Lăpugiu inferior și Ohaba
cu salariu anual de 208 fl. v. a.
și adevă: a) în bani 94 fl.; b) 95
măsuri de cucuruz în preț după cal-
culul de mijloc de 114 fl. v. a.; c)
quartir liber și 16 stângini □ de lemne.

6. Baștea-Holdea, cu salariu
anual de 166 fl. 40 cr. și adevă a)
80 fl. bani; b) 72 măsuri cucuruz în
preț de 86 fl. 40 cr.; c) quartir liber
și 16 st. cuadrați de lemne.

În comunele de sub pt. 5 și 6,
fiind școale atât în parochiele matre
cât și în filii învățătorul va fi îndat-
torat a prelege 3 zile din săptămână
într'o comună și alte 3 în cealaltă
comună.

Doritorii de a ocupa una din ace-
ste stațiuni au să ascerne suplicele
lor instruite conform legilor în vigoare
la subscrisul oficiu până la terminul
susindicat.

Oficiul protopresbiteral al trac-
tului gr. or. al Dobrei.

Dobra la 31 August 1884.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Anunțiu.

Casele de sub Nrii 515. 516.
în Orăștie, situate lângă drumul țerei
vis-à-vis de școala română sunt de vândut
din mână liberă cu condițiuni favorabile.
Informațiuni mai de aproape la proprietariul
subscris.

George Popoviciu,

[849] 3-3 paroch greco-oriental.

Cursul școlastic pentru moșit.

În urma esmisului înaltului ministeriu
reg. ung. de culte și instrucțiune publică
din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face
cunoscut: că în semestrul de iarnă se des-
chide un curs gratuit de învățământ de
cinci luni la **institutul reg. ung.
de moșit în Sibiu în 1 Octomvre
e. n. 1884.** Primirea la acest curs va
avè loc dela 1-8 Octomvre în localitatea
școlai din *Strada morei (Mühlgasse) Nr. 25*
pe lângă producerea atestatului de botez și
de moralitate. [758] 5-5

Sibiu, 1 Iuliu 1884 st. n.

Direcțiunea.

Infallibil.

Retrimitem banii
primiți tuturor ace-
lor, cari nu va avè
efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina
goală (pleșugie) la căderea părului,
formarea petelor și la încăruntire.

După întrebuintare mai deasă ga-
rantăm succesul. Expediția în sticle
originale cu fl. 1.50, la sticle de
probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu
succesul cel mai strălucit la slăbi-
ciunea memoriei și la durere de
cap.

Depozit principal în Transilvania:
pentru Sibiu: numai la băcănia F. A.
Reissenberger. Bistrița: Fried. D.
Herberth, farmacist. Cluj: Nicolau
Székely, farmacist. Feldioara: Wilhelm
Schneider, farmacist. Aiud: Iosef
Oberth, farmacist. Praid: A. Weber,
farmacist. Székely-Keresztur Fr. Ios.
Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alife orientale
seță din care se nasce frăgeție, forme
frumoase și albe la trup, depărtează
petele de piele și de vârsat. — Prețul
85 cr. [713] 24

„Bonquet du Serail de Grolich.“
parfum de basmau pentru damele ele-
gante. Dintre toate parfumurile cel mai
bun. Pentru forma cea de tot frumoasă
se poate întrebuinta și ca presente.
Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Demn de atențiune!**EPILEPSIE**

CONVULSIUNI (sgârciuri)

ȘI

BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda
mea. Onorariu numai după ce se
vor vedè rezultatele. Tractament prin epi-
stole, sute de indiviđi vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea
societății științifice franceze distins cu me-
dalia cea mare de aur clasa I-mă,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 46